ЦК КПУ доручили О.Білецькому знайти докази що Христос не воскрес. Переглянувши велику кількість книг та брошур, вчений прийшов до несподіваних висновків...

В шістдесятих роках поширювалась надрукована підпільно брошура Олександра Івановича Білецького (1884 – 1961). В ній автор торкався таких важливих питань.

1. Зауваження щодо антирелігійної літератури.

2. Чи воскрес Христос?

Ось те, що він писав (подаємо основне).

За дорученням ЦК КПУ мною були переглянуті 18 книг, 41 брошура і 62

газетних статті. І я мушу сказати, що уважно ознайомившись з великим числом антирелігійної літератури, я прийшов до таких висновків:

1. Антирелігійна література вражає перш за все своєю неймовірною відсталістю. В ній можна знайти багато тверджень, використовуваних у науці сто, а то й сто п’ятдесят років тому, більше того, давно вже відкинутих.

2. В багатьох випадках справа є набагато гіршою: тут виявилося

багато перекручених фактів і зовсім явних вигадок.

3. Автори багатьох антирелігійних творів проявляють надзвичайне неуцтво, часто в найелементарніших поняттях. Останнє пояснюється тим, що серед великої кількості людей, що пишуть на антирелігійну тематику, немає ні одного видатного, і

навіть просто рядового вченого…

Чи воскрес Христос?

Це основне питання усієї релігії, усієї філософії, усіх наук, бо воскреснути може тільки Бог. Отже, питання воскресіння – це питання

про те, чи є Бог.

Не дивно, що майже всі твори антирелігійної літератури зупиняються на воскресінні, і всі вони, як відомо, відповідають негативно на це. Вони й не уявляють, що після одного важливого відкриття факт

воскресіння Христа визнав в кінці свого життя не хто інший, як сам Фрідріх Енгельс. Він писав: “Найновіше Каппадокійське відкриття зобов’язує змінити наш погляд на деякі важливі події світової історії. І те, що здавалося раніше достойним уваги тільки міфологів, повинне

привернути пильну увагу істориків. Нові документи, що підорюють скептиків своєю переконливістю, говорять на користь найбільшого із чудес історії – про повернення до життя Того, Хто був розп’ятий на Голгофі.”

Ці слова Енгельса залишились для нас невідомими ще й тому, що вони ні разу не були перекладені ні на російську, ні на українську мову у виданнях Маркса і Енгельса.

Про Ісуса Христа писав історик Йосип Флавій: “В цей час виступив Ісус Христос – чоловік глибокої мудрості, якщо тільки можна назвати його чоловіком, звершувач дивних діл. За доносом найголовніших у нас

людей Пилат розіп’яв Його на хресті, розпорошились ті, що любили Його. На третій день Він знову явився їм живим.”

Грек Гормізій був на посаді біографів

правителів Юдеї. В момент воскресіння Христа він був близько цього місця, бо супроводжував одного із помічників Пилата. Він вважав Христа обманщиком, а тому з власної ініціативи

відправився в ту ніч переконатися в тому, що Христос не воскресне і Його тіло назавжди залишилося в землі: “Було дуже тихо. Ми йшли поволі. Нас обігнала сторожа, що йшла до гробу,

щоб змінити там ту, яка була ще звечора. Потім враз стало дуже видно. Ми не могли зрозуміти звідки походило це світло, але скоро побачили, що воно проникає зверху із хмари. Світло

наблизилось до гробу і ми побачили людину, яка уся була зі світла. А потім загриміло, але не на небі, а на землі. Від того звуку сторожа впала. В цей час до гробу з правого боку йшла жінка. Вона

враз закричала: “Відкрилась, відкрилась!” І в цю ж мить стало видно, що дійсно цей великий камінь, який був біля гробу, немов би сам собою піднявся і відкрив гріб. Ми дуже

налякалися. Потім через деякий час світло зникло. Коли наблизилися до гробу, то виявилося, що там вже немає тіла похованого чоловіка."

Сірієць Ейшу – відомий лікар, що лікував Пилата. Як славетний медик користувався надзвичайною популярністю на Сході, а потім і у Римі. Він залишив твори, що

складають цілу епоху в науці.За дорученням Пилата Ейшу в суботу звечора був біля гробу з п’ятьма своїми помічниками. Він був свідком

поховання Христа в суботу, два рази оглянувши гробницю. А ввечері за наказом Пилата він мав провести тут усю ніч. Ейшу пише: “Ми усі були

здорові й бадьорі; зовсім не вірили, що померлий може воскреснути. Але Він дійсно воскрес і усі ми бачили своїми очима.”

Ейшу також описав, як проходило воскресіння. Його свідоцтво важливе ще й тому, що він був надзвичайним скептиком, надто

недовірливим і обережним.

Усі перераховані автори заслуговують найсерйознішої

уваги тому, що усі їхні твори визнані надійними історичними джерелами. Наперекір твердженню

атеїстів про те, що воскресіння Христа немає ніяких свідків знаходимо більше, ніж достатньо свідчень про

перемогу Христа над смертю. Недаремно В. І. Бузескул говорив: “Воскресіння Христа підтверджене

історичними джерелами з такою достовірністю, як існування Івана Грозного і Петра Великого!” Той

же вчений висловлюється, що заперечуючи воскресіння Христа, потрібно теж заперечувати існування

Платона, Юлія Цезаря, Нерона, князів Володимира Великого та Олександра Невського і багатьох інших.

Далі Білецький називає 13 відомих авторів, які були свідками воскресіння Христа. Але й це ще не всі

свідки, а тільки ті, які жили в часи Ісуса Христа, і знаходилися в Єрусалимі, або на його околиці, і були

очевидцями воскресіння Христа. Крім цього можна назвати десятки авторів, які не були близько

тих подій, але чули про воскресіння від родичів та знайомих. Серед тих авторів є відомі письменники,

історики, такі як Тацид. Серед письменників того часу, які прямо говорять про воскресіння, є: Уріта

Галілеянин, Галон Месопотамський, Щербум Отець, Фернан із Сарепти, Антіохій, Маферкант.

Маферкант прибув до гробу Господнього перед самим воскресінням. Він перебував там, щоб заплатити гроші

сторожі. Будучи біля гробу, Маферкант бачив, що могила Христа надійно охороняється і тіло Його

спочиває під важким каменем. Як тільки він відійшов, зразу ж великий камінь невидимою

силою був далеко відкинутий. Коли ж він повернувся назад до гробу, то ще побачив сяйво над

гробом. Все це описано ним в творах “Про правителів Палестини.”Згідно підрахунків відомого знавця

Римської історичної літератури академіка Пітушіна, число надійних свідків воскресіння

сягає 210.

Але до підрахунків цього вченого

треба ще додати історичні пам’ятки, які були виявлені після виходу його праці.

Тому це число сягає 320.Вос кресіння Христа – це важлива подія, після якої усі інші

мають другорядне значення.

Отже, якщо

Бог воскрес, значить Він – Бог!Для кожного більш-менш обізнаного

історика в даний час воскресіння Христа є відомим фактом. Не

тільки видатні, але й просто добросовісні історики не виявляють ні

найменшого сумніву на рахунок цього питання.